

ikke under nogen Betingelse godkende Københavns Befæstning, men af os, af Højre, forlangte han ikke desto mindre som noget, der fulgte af sig selv, at hvis Kommissionen kom til den Opfattelse, at Københavns Befæstning ikke skulde bestaa, havde vi øjeblikkelig at akkviescere derved. Det er dog en mærkværdig Logik! Den eneste Mulighed for, at dette kunde gaa, maatte være, at det ærede Medlem sagde: Hvis Kommissionens Indstilling gaar mig imod, bøjer jeg mig. Men det sagde han ikke, han sagde det stik modsatte. Jeg maa overfor det ærede Medlem endnu tilføje, at det gjorde mig ondt, han brugte nogle Udtryk, som der, synes jeg, ikke var synderlig Grund til at bruge. Han talte om „Bagtanker“, om „Raslen med Sablen“, om „Handlefrihed“ osv. Meningen med alt dette var at underlægge Højre den Opfattelse, at vort Forsvar skulde gaa ud paa noget andet og mere end at hævde vor Neutralitet. Jeg vil ikke paa nogen Maade anerkende, at der foreligger noget som helst, der giver det ærede Medlem Ret til at rette saadanne Bebrejdelser mod Højrepartiet, at det har villet andet eller mere. (*Bluhme: Bahnson!*) Der foreligger intet, som berettiger dertil! Det eneste, som leder vor Opfattelse paa dette Omraade, er og bliver Sagkyndigheden, og jeg vil være tilbøjelig til at tro, at i sidste Instans ville alle loyale Forsvarsmænd slutte sig dertil. Derimod giver jeg det ærede Medlem Ret, naar han sagde, at der var andre Forsvarsmænd end Højre. Ja, Gud ske Lov! Ellers var der kun ringe Udsigt til at faa Forsvaret ordnet. Jeg tror, der er mange gode Mænd, der mene andet her end det, Højre mener, men jeg tror ogsaa, at i sidste Instans ville alle disse komme til at sige til sig selv: Der er de Ting, som det vil blive nødvendigt at lade Sagkundskaben bestemme. Hvor meget vi skulle give, hvor meget vi kunne taale af ofre for ikke at svække andre Samfundskrav, er derimod en Ting, som vi bestemme.

Jeg kan ikke forlade dette Emne uden samtidig at gøre endnu en Bemærkning til det ærede Medlem for Æbeltoft (*Neergaard*) angaaende hans Forsvarspolitik. Han bebrejdede Regeringen, at dens Forsvarspolitik var usikker og tvetydig, men hvad var da det ærede Medlems egen? Naar man ser den efter, kommer der grumme lidt ud af den. Han er naturligvis klar over, at hvad der blev forlangt fra det radikale Venstres Side, kunde der ikke være Tale om, men derimod kunde der være Tale om fornuftige og rimelige

Besparelser, samtidig med at man bevarer et Værn, der er passende efter vor Størrelse og de Opgaver, som i det hele taget en dansk Militærmagt kan have. Hvad er det? Det er ingenting! Det er lige saa usikkert og ubestemt som den højtærede Forsvarsministers Udtalelse paa dette Omraade. Det er det ærede Medlems egen Sag, at han bebrejder Forsvarsministeren, at han er uklar, og det slutter jeg mig til, men det forekommer mig, at naar han gør det saa skarpt, maa han selv have en Plan, et Rids af, hvorvidt han paa dette Omraade kunde gaa. (*Zahle: Det har De jo heller ikke.*) Jo, det har jeg. Jeg slutter mig ubetinget til den Opfattelse, som de sagkyndige have fremsat. Det er Deres Fejl, hvis De ikke kender den. Maa jeg i øvrigt gøre opmærksom paa, at jeg ikke kan føre en Konversation med det ærede Medlem, saa gerne jeg end vilde.

Første Viceformand (*Anders Nielsen*): Saa skulde det ærede Medlem afstaa derfra.

Martin Madsen: Det ærede Medlem ved, hvor kært det ellers er mig til daglig. Jeg har nu omtalt Stillingen i sin Almindelighed. Jeg vil angaaende Forsvars-sagen sige, at jeg slutter mig i den Retning fuldt og helt til, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (*N. Andersen*) som Ordfører for Højregruppen. Hvad det under disse Forhandlinger her gjaldt om for os, har været, at vi ikke fik saa meget som blot et Skin af at have søgt at lægge Hindringer i Vejen for Regeringens Gen-nemførelse af Sagen.

„Nød kan lære nøgen Kvinde at spinde“, hedder det, og der er ingen Tvivl om, at den konservative Samlingspolitik, hvorom der nu har været saa megen Tale, og som man har paastaet, at jeg har indblæst med Trompet, saa Jerichos Mure vare ved at falde, vil gaa sin sikre og rolige Udvikling, aldeles uafhængig af, hvad der foregaar her. Det ærede Medlem for Ringsted (*Zahle*) kan gøre sit yderste, som han udtrykte sig, han vilde sejre eller dø, han vilde angribe den, indtil han knuste den, den gaar dog sin Gang. Til dem, som hidtil ikke ganske have forstaaet den konservative Samlingspolitik, vil jeg sige, at det er simpelthen Bolværket mod den radikale Samlingspolitik, det er den, der skal lukke Sluserne for Radikalismens Overstrømmen her i Landet. Det er den,